

особу, що виконувала завдання, а значить і оцінку можливо виставити тільки після безпосереднього спілкування зі студентом.

Як висновок, слід зауважити, що з швидким розвитком інформаційних технологій так само швидко змінюється і дистанційна форма навчання, що ґрунтується на їх застосуванні. З доступністю Internet зростає і доступність та поширеність дистанційної форми навчання. Ті задачі, що декілька років тому мали тільки теоретичне рішення, сьогодні вже вирішено практично. Одним з найперспективніших напрямів розвитку дистанційної форми навчання вважаю подальше збільшення інтерактивності навчальних матеріалів.

А.Ю.Вакула, доцент

Alisa_v@ukr.net

В.О.Стороженко, доцент

Одеський державний економічний університет, м. Одеса

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Наприкінці ХХ століття розвинені країни світу поставили собі за мету прискорити перехід від постіндустріального до нового етапу розвитку людства – інформаційного суспільства, основними ресурсами якого є знання та інформація.

Вже тепер інформаційні та комунікаційні технології (ІКТ) становлять вагомий частку світового виробництва, що веде до глобального перерозподілу як ринку праці, так і ринку освітніх послуг. Крім того, розбудова єдиного Європейського освітнього простору в рамках Болонського процесу істотно підвищує роль ІКТ в освіті, що зумовлено сучасною світовою тенденцією до створення глобальних відкритих освітніх та наукових систем, які дозволяють розвивати систему нагромадження і поширення наукових знань, а з другого — надавати доступ до різноманітних інформаційних ресурсів широким верствам населення.

Одне з головних завдань освіти в умовах розвитку інформаційного суспільства — навчити учнів і студентів використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології.

Одним з передових напрямків використання інформаційних технологій в освіті є впровадження дистанційного навчання (ДН) у навчальний процес. Цим напрямком у нашому університеті лабораторія дистанційного навчання займається з 2002 року. Наш досвід показує, що виникає багато проблем як в технічному і програмному забезпеченні,

так і в зміненні психології учасників процесу дистанційного навчання. За цей час змінилося і відношення викладачів до використання інформаційних технологій в навчальному процесі.

Впровадження технологій дистанційного навчання у навчальний процес змінює характер діяльності викладачів, збільшує обсяг роботи на етапі розробки електронних навчально-методичних комплексів, потребує від них особливих навичок, майстерності. Крім того, як підтверджує досвід, дистанційні технології навчання не можуть в повній мірі реалізувати свої переваги без використання методів активного проблемного навчання, розвитку інформаційних технологій.

За порадою фахівців центру Української системи дистанційного навчання ми віддали перевагу платформі Moodle - вона розповсюджується безкоштовно та має відкриту архітектуру.

За період з 2002 по 2007 рік система дистанційного навчання ОДЕУ зарекомендувала себе як універсальна система для самостійної роботи студентів всіх форм навчання, а також як єдина система тестового контролю. Починаючи з 2006 року за допомогою цієї системи проводиться екзаменаційне тестування для студентів заочного, комерційного факультетів, ФПК і СФПК.

Для студентів користування системою дистанційного навчання – це ефективний розподіл часу для вивчення матеріалів, доступ як до теоретичної так і до практичної частини курсу, перевірки своїх знань у режимі самотестування, доступ до довідкової інформації з будь-якого комп'ютера, що має вихід в Інтернет.

Н.М. Гаркуша, канд. кон. наук., проф.

О.В. Прокопова, канд. екон. наук, доцент

О.Ю. Малько, асистент

Харківський державний університет харчування та торгівлі, м. Харків

ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Державна політика України у сфері реформування вищої освіти передбачає всебічний розвиток та впровадження в освіту дистанційних технологій навчання, які, з одного боку, сприятимуть постійному оновленню змісту освіти, повороту до індивідуальних методів навчання на засадах варіативності, наданню громадянам вільного доступу до освіти, вирівнюванню якості викладання в освітніх центрах та на периферії, а з іншого – підтвердять ефективність самостійної та індивідуальної роботи студентів.